

KATEDRA MEDIÁLNÍCH A KULTURÁLNÍCH STUDIÍ A ŽURNALISTIKY
Posudek na bakalářskou diplomovou práci

Diplomant/ka: Kateřina Dvořáková

Titul (česky + anglicky):

Analýza časopisu Epoque - vědní obory na stránkách populárně naučného periodika
Analysis of the magazine Epoque - scientific disciplines on the pages of a popular science periodical

Vedoucí práce:

(nevypĺňuje oponent/ka)

Oponent: Mgr. Jakub Ketman

(nevypĺňuje vedoucí práce)

Hodnotící kritéria	% podíl na celkové známce	hodnocení
Znalost literatury k tématu:	10%	2
Vymezení tématu a formulace cílů práce:	15%	2
Použití relevantních zdrojů a dostatečný počet odkazů; správně vedený vědecký aparát:	5%	3
Logická výstavba práce a strukturace textu:	10%	1
Volba a použití adekvátní metodologie:	15%	1
Dostatečná analýza problému:	15%	2
Ucelené shrnutí výsledků práce a korektně formulovaný závěr:	20%	2
Jazyková úroveň textu (stylistická a gramatická):	10%	1
Celkové hodnocení před obhajobou:		1,7

Do tabulky se vpisují **celá** čísla od 1 do 4, přičemž 1 = výborně, 2 = velmi dobře, 3 = dobře, 4 = nedostatečně. Výsledné hodnocení, které tabulka na základě vepsaných hodnocení sama sečte, převedte do navržené klasifikaci dle platné **klasifikační stupnice** (1 = A; 1,5 = B; 2 = C; 2,5 = D; 3 = E; 4 = F) a vepište do řádku níže.

Navrhovaná klasifikace před obhajobou:	C
---	----------

Témata a připomínky pro obhajobu, průběh obhajoby:

(je nutno vyplnit pro kvalitní přípravu na obhajobu; počet témat a připomínek rozšiřte podle vaší potřeby)

1. Mohla by diplomantka objasnit nesoulad uvedeného celkového počtu citací za oblast psychologie se součtem citací za jednotlivé kategorie mluvčích (strana 38)?

Cítí-li vedoucí práce či oponent/ka potřebu vyjádřit se k práci či k průběhu obhajoby verbálně, nechť tak prosím učiní zde:

Předložená práce zpracovává vysoce aktuální tematiku popularizace vědy v kontextu masmediální produkce, konkrétně se autorka práce zaměřuje na obsah časopisu Epoque. Téma práce tak lze hodnotit jako nosné a potenciálně velmi atraktivní, neboť diplomantka volí k realizaci výzkumu kvantitativní přístup.

Teoretický rámec práce se diplomantka rozhodla konstruovat za pomoci konceptů zpravodajských hodnot, gatekeepingu a nastolování agendy. Jedná se o adekvátně zvolené koncepty, vhodně doplněné reflexí výzkumů s podobným tematickým zaměřením. Ačkoliv lze vznést oprávněné námitky k užitému typu literatury (výkladová či slovníková) a k některým formulačním nedostatkům, lze reflexi vybraných konceptů akceptovat, zvláště s přihlédnutím ke snaze autorky vymezit vztah jednotlivých konceptů

k vybranému tématu. Otázkou však zůstává, jak se do obsahu relativně korektně zpracované teorie dostala podkapitola 3.5 Historie populárně naučných časopisů, neboť se jedná o mimořádně nezdařený úsek práce. Autorka jej totiž až na výjimku v podobě prvního odstavce doslovně přebírá z článku v časopisu Nature a pouze dva z šesti takto převzatých odstavců označuje (a to ještě bohužel jako vlastní parafrázi, nikoliv jako citaci, o kterou se skutečně jedná). Zcela absurdně pak působí fakt, že i když autorka text přebírá téměř doslovně, vyskytují se v jejím textu faktická pochybní, jež v originále absentují (např. rok 1904 zaměňuje za 1940, za zakladatele deníku The New York Times mylně označuje Adolpha Ochse – str. 14 a místo 147 deníků s více než jednou stranou věnující se vědě uvádí pouze 7 deníků – str. 15). Diplomantka se tak zcela zjevně (i když je otázka, zda úmyslně) dostává do rozporu s pravidly vymezujícími přípustné způsoby práce s literaturou a dostává se tak do oblasti plagiátorství, jež podtrhuje přítomnost faktických chyb.

Metodická část práce je zpracována poměrně velkou pečlivostí, zvláště v případě operacionalizace měřených kategorií. Argumentace je konstruována poměrně logicky a autorce se daří poměrně jasně a srozumitelně definovat způsob měření jednotlivých kategorií. Drobnou vadou této části je doklad nekonzistentního zacházení s hlavním cílem práce, který je v úvodu definován jako snaha „zjistit, jak toto periodikum reprezentuje vědní obory ve smyslu, jak mediální realitu vytváří vzhledem k oborům, kterými se zabývá“ (str. 7), zatímco v podkapitole 5.5 Cíle a výzkumné otázky definuje autorka cíl takto: „Cílem této práce je za pomoci kvantitativní obsahové analýzy zjistit, zda je obsah časopisu *Epocha* tematicky vyvážen“ (str. 20). Kromě formulační změny cíle práce tedy ještě autorka předjímá normativní nutnost vyváženého obsahu zkoumaného periodika, což však nevyplývá z teoretického rámce, jež autorka v práci prezentuje.

Část analytická je pak poměrně robustní a nabízí přehled naměřených dat a hodnot autorkou práce. Ačkoliv je tento přehled místy značně strojový a snažící se předložit vyčerpávající přehled naměřených hodnot, lze kvitovat zejména diplomantčinu snahu o interpretaci dat, která je patrná u každé měřené kategorie. Kromě interpretace skrze detailnější popis analyzovaného obsahu se do vysvětlení naměřených dat promítá také diplomantčina znalost žurnalistické a mediální teorie, což práci jedinečně prospívá. Ačkoliv lze analytickou část hodnotit spíše kladně (a to i díky zdařile zpracovaným grafům), nelze opominout fakt, že zacházení s daty ze strany autorky není někdy přesné. Například součet hodnot v grafu č. 4 (str. 35) tvoří 228 citací, namísto deklarovaných 229. Dále v případě uváděných počtů citací v jednotlivých vědních odvětvích (str. 38) nekoresponduje celkový uváděný počet citací z oblasti politologie (celkem 10) se součtem jednotlivých kategorií citovaných osob (celkem 19). Tyto epizodní nekonzistence drobně nabourávají důvěryhodnost celku předkládaných dat, ačkoliv lze předjímat, že uvedené chyby jsou jistým nedorozuměním, která by šlo při podrobnějším nahlédnutí do dat jednoduše vysvětlit. Z tohoto důvodu lze mít pro tato pochybní jistý druh porozumění.

Závěr práce odděluje diplomantka celkem správně od kapitoly Shrnutí. Ačkoliv tak diplomantka činí, nevyvarovala se shrnujícím formulacím ani v závěrečné kapitole, která tak působí jako shrnutí kapitoly Shrnutí. Autorka se i přes snahu odpoutat se od formulací z předchozích kapitol nedokázala vymanit z úzkého zaměření na prezentovaná data a závěrečné kapitole tak schází ucelený pohled na význam skutečností, jež z uvedeného výzkumu pro daný obor vyplývají.

I přes výše popsaná pochybení lze práci pochválit za poctivý a transparentní přístup ke sběru a analýze dat. Diplomantka například vhodně využívá dělení vědních oborů a disciplín podle tzv. FORDů, aplikuje do svého postupu data z pilotního výzkumu a jasně definuje měřené kategorie. Z tohoto důvodu práci doporučuji k obhajobě a pokud diplomantka přesvědčivě vysvětlí zpracování pasáže o historii vědecké žurnalistiky, lze závěry práce přijmout jako přínosné pro daný vědní obor.

Doporučení k obhajobě:

Bakalářská diplomová práce **je doporučena** k obhajobě, pokud celková známka před obhajobou **není horší než „dobře“**.

(K řádku není třeba nic doplňovat.)

Podpis oponenta (jen v tištěné verzi):